

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti, Elena Covalenco, Ghenadie Nicolaev,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de către procurorul adjunct al Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui,

Pușcaș Vadim Grigorii, născut la 04 iunie 1986, originar din r-l Drochia, domiciliat r-l Ialoveni s. Dănceni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 04.05.2012 pînă la 11.03.2013

2. în instanța de apel din 09.04.2013 pînă la 23.04.2013

3. în instanța de recurs din 08.08.2013 pînă la 19.11.2013

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat admiterea recursului.

Avocatul, Cornelia Gorencu, care a solicitat respingerea recursului.

Partea vătămată, Victor Lupașcu, care a solicitat admiterea recursului.

Colegiul penal lărgit asupra recursului,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 11 martie 2013, Pușcaș Vadim Grigorii, a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Au fost admise acțiunile civile ale părților vătămate Lupașcu Victor și Bușila Oleg și s-a încasat de la Pușcaș V.G. în beneficiul părții vătămate Lupașcu V. prejudiciul cauzat în sumă de 24 095 lei, și în beneficiul părții vătămate Bușila O. prejudiciul cauzat în sumă de 6 000 lei.

2. Potrivit sentinței Pușcaș V.G., în perioada 14.10.2011 - 27.12.2012, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, activînd în calitate de sudor la centrul de deservire tehnică a automobilelor, amplasat pe str. Pietrăriei, 19/5 or. Vatra, mun. Chișinău, intenționat, pe ascuns a sustras de la automobilul de model „Honda CRV” cu n/î K AZ 244, un catalizator, la prețul de 1 070 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, pentru acea perioadă constituiau

suma de 16 421 lei și de la automobilul de model „Toyota RAV/4” cu n/î K AA 141, un catalizator la prețul de 500 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, pentru acea perioadă constituiau suma de 7 674 lei și cu bunurile sustrase a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând părții vătămate Lupașcu V. daune considerabile în sumă totală de 24 095 lei.

Tot el, în perioada 01.12.2011 - 01.01.2012, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, activînd în calitate de sudor la centrul de deservire tehnică a automobilelor, amplasat pe str. Pietrăriei, 19/5 or. Vatra, mun. Chișinău, intenționat, pe ascuns a sustras de la automobilul de model „Honda Jazz” fără numere de înmatriculare, un catalizator la prețul de 3 000 lei, și de la automobilul de model „Volkswagen Golf” fără numere de înmatriculare, un catalizator la prețul de 3 000 lei și cu bunurile sustrase a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzînd părții vătămate Bușila O., daune considerabile în sumă totală de 6 000 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului, Pușcaș V.G., au fost încadrate, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel, de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pușcaș V.G., să fie condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În motivarea apelului a invocat că, instanța de fond incorect a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 79 Cod penal, iar în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe, care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului. Totodată, a menționat că inculpatul s-a eschivat de la judecarea cauzei penale, a fost anunțat în căutare, nu s-a căut sincer, ceea ce rezultă, că el nu a conștientizat cele săvîrșite. Recunoașterea vinei este o circumstanță atenuantă, însă aceasta nu este excepțională și numai în baza acesteia, instanța nu putea aplica prevederile art. 79 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013 a fost respins apelul declarat și menținută sentința contestată, cu excluderea din sentință indicația aplicării prevederilor art. 79 Cod penal.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Pușcaș V.G. a săvîrșit infracțiunea imputată.

Împrejurările au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și corect au fost apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și anume: declarațiile părților vătămate Bușila O. (f.d. 174), Lupașcu V. (f.d. 173), martorilor Chirila I. (f.d. 175), Ermurache A. (f.d. 176), Indoitu V. (f.d. 49) și materialele cauzei penale: – procesele verbale de cercetare la fața locului din

20.01.2012 (f.d. 19, 21), procesul verbal de confruntare din 25.04.2012 dintre martorul Indoitu V. și inculpatul Pușcaș C.G. (f.d. 51).

Instanța de apel, a considerat că vina inculpatului a fost dovedită pe deplin și acțiunile acestuia corect au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La individualizarea și numirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a conchis că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persona celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază răspunderea, de lipsa circumstanțelor agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, Pușcaș V.G. anterior nu a fost condamnat și la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a exclude indicația din dispozitivul sentinței, aplicarea în privința lui Pușcaș V.G. a prevederilor art. 79 Cod penal, deoarece de fapt instanța de fond nici n-a aplicat aceste prevederi, pedeapsa de 6 luni închisoare, a fost aplicată în limitele sancțiunii art. 186 alin. (2) Cod penal, care prevede pedeapsa cu închisoare pînă la 4 ani, iar minimul general al pedepsei cu închisoare fiind de 3 luni, astfel, pedeapsa n-a fost aplicată sub limita prevăzută de legea penală pentru infracțiunea săvârșită de inculpat.

6. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată. În motivarea recursului invocă că, instanța de apel, corect a exclus din sentință sintagma „cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal”, deoarece sancțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) Cod penal, este de pînă la 4 ani închisoare și respectiv nu era necesară aplicarea normei menționate la stabilirea pedepsei de 6 luni închisoare, însă incorect a respins apelul procurorului, deoarece, potrivit prevederilor art. 415 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel era în drept de a casa sentința în cazul admiterii apelului și nicidecum în cazul respingerii acestuia, astfel consideră că hotărîrea instanței de apel este ilegală.

7. Verificând argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea hotărîrilor atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizînd decizia atacată, prin prisma criticilor formulate de procuror, Colegiul lărgit, consideră că hotărîrile adoptate pe caz urmează a fi casate parțial.

Din textul recursului declarat, Colegiul constată că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanța de judecată, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, precum și latura civilă, dar critică decizia instanței de apel adoptată pe caz, numai în latura penală și anume că, instanța de apel în hotărîrea sa, fiind de acord cu apelul procurorului, că instanța de fond, neîntemeiat a aplicat art. 79 Cod penal, în privința lui Pușcaș V.G., dar în același timp respinge apelul.

În opinia Colegiului lărgit, instanța de apel la judecarea apelului în speța dată a admis o eroare, care poate fi corectată de către instanța de recurs, fără a agrava situația condamnatului.

În cazul supus judecării, inculpatul a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar sancțiunea normei menționate prevede pedeapsă, cu amendă în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Astfel, instanța de recurs consideră că, instanța de fond întemeiat a stabilit quantumul și tipul pedepsei, iar instanța de apel just a menținut pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni.

Totodată, Colegiul reține, că instanța de apel în partea motivată a hotărîrii sale, corect a considerat necesar de a exclude mențiunea din dispozitivul sentinței aplicarea în privința lui Pușcaș V.G. a prevederilor art. 79 Cod penal, deoarece de fapt instanța de fond nici n-a aplicat prevederile normei vizate.

Conform art. 79 Cod penal, quantumul pedepsei aplicate, nu poate fi sub limita minimă stabilită în Partea generală a Codului penal pentru categoria de pedeapsă corespunzătoare, în speța dată pedeapsa închisorii nu poate fi mai mică de 3 luni.

Colegiul atestă, că instanța de judecată, a stabilit inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 luni, fiind aplicată în limitele sancțiunii art. 186 alin. (2) Cod penal, care prevede pedeapsa pînă la 4 ani închisoare, adică instanța de judecată era în drept să aplice pedeapsa cu închisoare începînd cu minimul prevăzut de art. 70 alin. (2) Cod penal, adică 3 luni și pînă la maximumul prevăzut de sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului, care prevede închisoare pînă la 4 ani. Astfel, Colegiul constată, că nu a fost aplicată pedeapsă lui Pușcaș V.G. sub limita minimă prevăzută de lege pentru infracțiunea săvîrșită de acesta, fiind inoportună aplicarea art. 79 Cod Penal, precum a stabilit prima instanță.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, era îndrept de a admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), să rejudece cauza și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Instanța de recurs relevă că, admiterea apelului prevede soluția pronunțată în cazul cînd instanța de apel, ca rezultat al examinării căii de atac, constată că sentința atacată este afectată de vre-un viciu sub aspect de fapt sau de drept material, sau procesual. Ca rezultat al admiterii apelului, are loc desființarea hotărîrii în limitele efectului devolutiv și extensiv, cît și a neagravării situației părții apelate. Admițînd

apelul, instanța casează sentința total sau parțial, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În prezenta cauză se atestă, că instanța de apel în partea motivantă a deciziei sale argumentează necesitatea excluderii sintagmei din sentință aplicarea art. 79 Cod penal, în privința inculpatului, fapt solicitat de procuror în apelul, dar în dispozitivul său instanța de apel, a respins apelul procurorului ca nefondat. La caz, instanța de recurs consideră că, în conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel urma să admită apelul procurorului și să desființeze parțial sentința cu excluderea sintagmei „aplicării art. 79 Cod penal”.

Invocând doctrina juridică, Colegiul lărgit statuează, că dispozitivul hotărârii este o parte esențială a acesteia și reprezentând soluția aleasă de instanță, care trebuie să coreleze cu motivarea din partea descriptivă sau motivatoare a hotărârii. În sens contrar, hotărârea nu va putea fi executată. Ea nu va putea fi executată nici în cazul când dispozitivul va fi lipsit de claritate, de sens etc.

Analizând textul recursului, Colegiul constată că, temeiul pentru recurs invocat de recurent este art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Așa dar, la examinarea recursului declarat și-au găsit confirmare temeiurile de casare invocate de recurent, prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care se tinde că motivarea soluției instanței de apel contrazice dispozitivului hotărârii.

În asemenea împrejurări, instanța de recurs consideră oportun de a corecta eroarea comisă de instanțele de fond și apel, fără a agrava situația condamnatului, rejudecând cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Având în vedere cele relatate, Colegiul lărgit ajunge la concluzia de a-l considera pe Pușcaș V.G., condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite, recursul ordinar declarat de către procurorul adjunct al Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013 și sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 11 martie 2013, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre prin care:

Pușcaș Vadim Grigorii se consideră condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest dispozițiile hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată public la 10 decembrie 2013, ora 09.50.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti

Elena Covalenco

Ghenadie Nicolaev

Președinte:

(semnătură)

Petru Ursache

Judecători:

(semnătură)

Nicolae Gordilă

(semnătură)

Vladimir Timofti

(semnătură)

Elena Covalenco

(semnătură)

Ghenadie Nicolaev

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă